

Olivia Dunbar
act like u don't know

14 June > 19 July 2014

We weten allemaal te vaak, te veel, te intermediair. We hebben geleerd en zijn getraind om te weten en betekenis te geven op deze en niet een andere manier. Goed ingelichte betekenisgevers zijn we inderdaad, ja! Soms is slechte verstaanbaarheid niet zo slecht - misschien kan de aanwijzing van Olivia Dunbar ons leren anders geraakt te worden: *act like u don't know*.

De werken die Dunbar presenteert in haar solotentoonstelling bij c-o-m-p-o-s-i-t-e kunnen, op het eerste gezicht, begrepen worden als directe verwijzingen naar de hedendaagse culturele en cognitieve economie, en op die manier zouden ze geïnterpreteerd kunnen worden als een artistieke kritiek van de voedselindustrie, van verbruiksartikelen en consumeristische subjectivering, of van de multi-media markten en de formele discursieve en grafische nieuwigheden die daarmee gepaard gaan. Zulke geprojecteerde interpretatie zou echter blijven hangen in de sfeer van 'wat het is', 'waarnaar het verwijst', 'wat het voorstelt', in plaats van het minder flagrante voorstel te volgen van 'wat het doet', 'hoe het raakt', 'wat het verricht'.

 affecting performing multiverse

 knowing representing universe

paradijselijke landschappen, oud brood, kathodes, sigarettenpeuken, woorden, cornflakes, macbooks, stoffen, planten, multiplex, fitnessmatten, pindakaas, rubber, digitale afdrucken, weerspiegelend papier, kaarsen, piepschuimen plaat, aardappelchips, assen, sokken, verf, schimmel, zonnebloempitten, laken, zeep, bloemblaadjes

Hetzij deeltje, golf, materiaal, of object, Dunbar stelt een ongelijksoortige verzameling van elementen opnieuw samen in configuraties van besmettelijke nabijheid, in dewelke verbindende en scheidende relaties tussen hen niet zozeer betrekking hebben op de verwijzende oppervlakken die zij dragen, dat wil zeggen de betekenissen die op hen geprojecteerd worden, maar veeleer hun vermogen om te raken en geraakt te worden (of niet) door de anderen; aldus schrijft ze voort op een slappe koord, van semiotische transformatie tot algehele asignificatie, met andere woorden: van een scherpzinnige verschuiving van aangenomen betekenissen tot discursief ongedieerde effecten in de ervaring.

Scherend langs hedendaagse herkenbare esthetiek, en gebruik makend van de valkuilen die daarmee gepaard gaan om ze te vermijden, stelt Dunbar ons enkele nieuwe te volgen paden voor, een onvertrouwde hodologie, door het herverdelen van de gewoonlijke geografieën van materie en betekenis, van representeren en verrichten, van de virtuele en de tastbare ruimte.

c-o-m-p-o-s-i-t-e asbl
varkensmarkt 10 rue du marché aux porcs
1000 Bruxelles
Belgium
info@c-o-m-p-o-s-i-t-e.com
www.c-o-m-p-o-s-i-t-e.com

Olivia Dunbar (°1988 Canada) behaalde een MFA aan het Piet Zwart Instituut in Rotterdam, woont en werkt momenteel in Amsterdam, waar ze in residentie is aan de Rijksakademie van beeldende kunsten. Dunbar werkt aan een eigen begrip van compositie – hoe dingen gemaakt, ongemaakt en uitgegraven kunnen worden om ze te desidentificeren. Werkend met verschillende media, heeft ze een context based praktijk, en maakt gebruik van formele strategieën zoals vervanging om de immer veranderende parameters van het bestaande te navigeren. Gedichten doorkruisen sculpturale werken en genereren meervoudige betekenissen in Dunbars gelaagde installaties, die de kijkers toestaan om het werk tegelijkertijd meer dan eens te ervaren. Recente voorstellingen zijn Other atmospheric phenomena in Rongwong in Amsterdam en That tilting u in Model Projects, Vancouver. Dunbars poëzie zal deel uitmaken van een toekomstige tentoonstelling in juni in SALTS, Basel.